

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 23Er/8150/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1406217700
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2022:1406217700.3

Uznesenie

Okresný súd Malacky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti povinnému: N. F., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XXX, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Rudolf Krutý, PhD., so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, o vymożenie 914,16 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd vyhlasuje exekúciu za neprípustnú a zastavuje ju.

odôvodnenie:

1. Dňa 21.9.2006 doručil súdny exekútor Mgr. Vladimír Cipár Okresnému súdu Bratislava IV žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi dňa 13.9.2006, pre vymożenie sumy 27 540 Sk (914,16 €) s príslušenstvom, na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Trnavská cesta 70, 821 02 Bratislava (ďalej len „Stály rozhodcovský súd“) sp. zn. SR 2143/06 zo dňa 16.6.2006, s vyznačenou právoplatnosťou ku dňu 3.7.2006 a vykonateľnosťou k 6.7.2006 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Uvedená exekučná vec bola vedená na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 37Er/11810/2006.

2. Rozhodcovským rozsudkom bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu vo výške 27 540 Sk spolu s 0,25 % úrokom z omeškania denne zo sumy 27 360 Sk od 22.1.2006 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v sume 6 477 Sk, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Okresný súd Bratislava IV poverením č. 5104021856 zo dňa 26.3.2007 na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku, poveril súdneho exekútora Mgr. Vladimíra Cipára vykonaním exekúcie na vymożenie sumy 27 540 Sk (914,16 €), príslušenstva a trov exekúcie.

4. Okresný súd Malacky (ďalej len „súd“) uznesením zo dňa 3.5.2012 č.k 23Er/8150/2008-25 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a vykonaním súdnej exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec postúpil na ďalšie konanie. Zároveň súdnemu exekútorovi Mgr. Vladimírovi Cipárovi priznal náhradu trov exekúcie vo výške 172,17 €.

5. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Z obsahu rozhodcovského rozsudku vyplýva, že vymáhaná povinnosť bola povinnému uložená titulom neuhradeného zostatku úveru poskytnutého mu oprávneným na základe Zmluvy o úvere zo dňa 14.11.2005. Súd z tejto zmluvy označenej č. 1750082, uzavretej v uvedený deň medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom, zistil, že oprávnený sa na jej základe zaviazal poskytnúť povinnému úver vo výške 14 000 Sk a povinný sa zaviazal vrátiť oprávnenému túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 13 360 Sk, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 27 360 Sk, a to v 12 mesačných splátkach po 2 260 Sk, počnúc dnom 17.12.2005. Súd právny vzťah medzi oprávneným a povinným založený predmetnou zmluvou posúdil ako úverovú zmluvu v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

12. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. V danom prípade je nepochybné, že oprávnený pri uzatváraní a plnení spomínanej úverovej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda vystupoval ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Povinný je úverovej zmluve označený svojim menom a priezviskom, bydliskom a rodným číslom, teda ako fyzická osoba nepodnikateľ. Z obsahu úverovej zmluvy tak nevyplyva, že by pri jej uzatváraní konal v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Opak uvedeného, t.j. že povinný uzatváral úverovú zmluvu ako podnikateľ, oprávnený nijako nepreukázal. Možno teda konštatovať, že povinný mal pri uzatváraní a plnení úverovej zmluvy postavenie spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Je síce pravdou, že ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy výslovne nepovažovalo za spotrebiteľské zmluvy aj zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka a k rozšíreniu definície spotrebiteľských zmlúv došlo až na základe novely vykonanej zákonom č. 568/2007 Z.z. s účinnosťou od 1. januára 2008, avšak zákonná definícia spotrebiteľských zmlúv v tom čase nebola upravená len v Občianskom zákonníku, ale aj v zákone č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na ktorú - v zmysle zásady jednoty právneho poriadku - treba vziať zreteľ. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy „spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje“. Úverová zmluva uzatvorená medzi oprávneným a povinným spĺňa túto základnú charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv. Jej neoddeliteľnou súčasťou boli tiež Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktorých obsah povinný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Na základe uvedeného tak možno konštatovať, že predmetná úverová zmluva je bezpochyby spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia o ochrane spotrebiteľa jednak podľa zákona č. 634/1992 Zb., ako aj Občianskeho zákonníka, vrátane ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ktoré s účinnosťou od 1.4.2004 Občiansky zákonník sankcionuje absolútnou neplatnosťou (k tomu porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.7.2019 sp. zn. 4 Cdo 148/2018).

14. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo

strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

15. Príloha Smernice Rady 93/13/EHS obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Medzi ne patrí v zmysle ods. 1 písm. q/ aj neposkytnutie spotrebiteľovi právo alebo bránenie mu v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah malo spočívať na inej zmluvnej strane.

16. Smernica ako právny akt orgánov Európskej únie na rozdiel od nariadenia nemá priamu právnu záväznosť, ale všeobecne sa vyžaduje, aby výklad vnútroštátneho práva bol eurokonformný, teda aby súd vykladal vnútroštátne normy vo svetle európskych smerníc a to i v tom období, keď ich zásady neboli ešte do vnútroštátnych noriem inkorporované.

17. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-40/08 zo dňa 6.10.2009 Asturcom Telecomunicaciones SL c/a Cristina Rodríguez Nogueira Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a so skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offa nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.

18. Exekučný súd je oprávnený a zároveň aj povinný v každom štádiu exekučného konania skúmať, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom; nemôže naprávať chyby a nedostatky exekučného titulu. Má však povinnosť skúmať exekučný titul z hľadiska, či nejde o rozhodnutie ničotné, ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky (k tomu porovnaj tiež IV. ÚS 78/2011).

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 13.10.2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011 sa k exekúcii vedenej na základe rozhodcovského rozsudku vyjadril nasledovne: „Ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu.“ Najvyšší súd Slovenskej republiky svoj záver o nulite rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu vyvodil z toho, že pri uzatváraní rozhodcovskej doložky nebol dodržaný kontraktčný mechanizmus, t.j. nebolo preukázané doručenie prejavu vôle prijať návrh rozhodcovskej zmluvy druhej zmluvnej strane. Rovnaký záver však platí aj v prípade, ak zákonom predpísaná forma uzavretia rozhodcovskej zmluvy síce je dodržaná, avšak rozhodcovská zmluva sa považuje za absolútne neplatnú. K právnym následkom neplatnosti rozhodcovskej doložky z pohľadu exekučného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 21.3.2012 sp. zn. 6 Cdo 1/2012 uviedol nasledovne: „Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku.“

V tejto spojitosti je nevyhnutné doplniť, že exekučný súd je povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy aj v prípade, že spotrebiteľ nevyužil právnu možnosť spochybniť jej existenciu alebo platnosť podľa ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (viď R 68/2013).

20. V danom prípade bola rozhodcovská doložka obsiahnutá v bode 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré boli v zmysle zmluvy o úvere jej neoddeliteľnou súčasťou. V tomto bode sa uvádza, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a/ pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Trnavská cesta 70, 821 02 Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa, vložka č. 3530/B (ďalej len „rozhodcovský súd“), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, b/ pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

21. Cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu zmluvných strán rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorú zmluvné strany takúto právomoc delegovali. Ako veľakrát, i v tomto prípade je rozhodcovská zmluva vyjadrená iba v podobe rozhodcovskej doložky, obsiahnutej v článku 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere. Rozhodcovskú doložku si povinný osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len úverovú zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým Všeobecným podmienkam poskytnutia úveru, teda aj rozhodcovskému konaniu. V zmysle tejto rozhodcovskej doložky mali byť všetky spory riešené buď pred Stálym rozhodcovským súdom alebo pred všeobecným súdom Slovenskej republiky v závislosti od toho, či žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom alebo všeobecnom súde. Rozhodcovská doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu, pričom o poučení spotrebiteľa o rozdiel medzi konaním na všeobecnom súde a rozhodcovským konaním niet nikde ani zmienky. Takýmto spôsobom sa povinný bez individuálneho prerokovania ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu s oprávneným vopred vzdal práva reálne uplatniť alebo brániť svoje práva pred všeobecným súdom. I keď sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že bude na žalobcovi (t.j. veriteľovi alebo dlžníkovi), aby zvolil prejednanie sporu buď pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom, zo samej podstaty veci a povahy zmluvy o úvere vyplýva, že to bude práve veriteľ, ktorý bude túto voľbu uskutočňovať a ktorý zvolí rozhodcovské konanie. Tým, že rozhodcovská doložka s takýmto obsahom a dôsledkami bola v okolnostiach uzatváranej zmluvy o úvere spotrebiteľovi nanútená, získal dodávateľ neprímeranú výhodu v tom, že sám bude určovať, kto rozhodne spor so spotrebiteľom. Pritom v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vychádzajúc z uvedeného súd vyhodnotil predmetnú rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, za použitia jeho eurokonformného výkladu, s poukazom na vyššie uvedenú smernicu a závery Súdneho dvora EÚ. Neprijateľná zmluvná podmienka je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná.

22. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

23. Podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

24. Neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie a takto (bez právomoci rozhodcovského súdu) vydaný rozhodcovský rozsudok, t.j. vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, nemôže byť spôsobilým exekučným titulom, lebo ide o nulitný právny akt. Vzhľadom na absenciu exekučného titulu súdu neostalo iné, len exekúciu vyhlásiť za neprípustnú,

pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať a v nadväznosti na to exekúciu v celom rozsahu zastaviť podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku.

25. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

26. O trovách exekúcie súd rozhodne až po právoplatnosti tohto uznesenia, nakoľko v čase rozhodovania o zastavení exekúcie nemal k dispozícii ich vyúčtovanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.